

הפטרת מצרע

ספר מלכים ב, פרק ז

ג וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מִצְרָעִים פָּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מָה
אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ: ד אִם־אָמַרְנוּ נָבֹא הָעִיר וְהָרַעַב בָּעִיר וּמָתְנוּ
נָשָׁם וְאִם־יִשְׁבְּנוּ פֹה וּמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וּנְפַלֶּה אֶל־מַחֲנֵה אָרֶם אִם־יַחֲיֶינוּ
נַחֲלֶיהָ וְאִם־יָמִיתְנוּ וּמָתְנוּ: ה וַיִּקְוֹמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אָרֶם וַיָּבֹאוּ
עַד־קִצֵּה מַחֲנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אִין־שָׁם אִישׁ: ו וַאֲדֹנָי הַשָּׁמַיִם | אֶת־מַחֲנֵה
אָרֶם קֹזַל רֶכֶב קֹזַל סוּס קֹזַל תֵּיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחִיו הִנֵּה
שָׂכַר־עֲלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחַתִּיִּים וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרָיִם לָבוֹא
עָלֵינוּ: ז וַיִּקְוֹמוּ וַיָּנוּסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם
וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר־הָיָה וַיָּנוּסוּ אֶל־נַפְשָׁם: ח וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים
הָאֵלֶּה עַד־קִצֵּה הַמַּחֲנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֱהֶל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ: ט וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־כֵן | אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה
יוֹם־בְּשֶׁרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׂים וְחַפִּינוּ עַד־אֹר הַבֶּקֶר וּמִצָּאֵנוּ עֹוֹן וְעַתָּה
לָכוּ וּנְבָאָה וּנְגִידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ: י וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּדּוּ לָהֶם
לֵאמֹר בָּאוּ אֶל־מַחֲנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אִין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם־הַסּוּס
אֲסוּר וְהַחֲמֹר אֲסוּר וְאֱהֲלִים כַּאֲשֶׁר־הִמָּה: יא וַיִּקְרָא הַשָּׁעָרִים וַיִּגִּידוּ
בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה: יב וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו אֲגִידָה־נָא לָכֶם
אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אָרֶם יִדְעוּ כִּי־רַעֲבִים אֲנַחְנוּ וַיִּצְאוּ מִן־הַמַּחֲנֵה לְהַחֲבֶה
בַּהֲשָׁדָה [בַּשָּׁדָה] לֵאמֹר כִּי־יִצְאוּ מִן־הָעִיר וְנִתְּפָשׂם חַלִּים וְאֶל־הָעִיר נָבֹא:

יג וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ־נָא חַמְשָׁה מִן־הַסּוּסִים הַנִּשְׂאָרִים
אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ־בָּהּ הַנֶּסֶם כְּכֹל־הַחֲמוֹן [הַחֲמוֹן] יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ־בָּהּ הַנֶּסֶם
כְּכֹל־הַחֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תָּמּוּ וְנִשְׁלַחְתָּהּ וְנִרְאָהּ: יד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרָי מַחֲנֵה־אָרֶם לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ: טו וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם
עַד־הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָּל־הַיַּרְדֵּן מְלֵאָה בְּגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אָרֶם
בְּהַחֲפָזָם [בְּחֲפָזָם] וַיֵּשְׁבוּ הַמִּלְאָכִים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ: טז וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּבְּאוּ אֶת
מַחֲנֵה אָרֶם וַיְהִי סָאָה סֵלֶת בְּשֶׁקֶל וְסֵאתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כַּדָּבָר יְהוֹה:
יז וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ עַל־הַשָּׁעַר וַיִּרְמְסוּהוּ
הָעָם בַּשָּׁעַר וַיָּמָת כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרַדַּת הַמֶּלֶךְ:
אֱלֹו: יח וַיְהִי כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סֵאתִים שְׁעָרִים
בְּשֶׁקֶל וְסָאָה־סֵלֶת בְּשֶׁקֶל יְהִיָּה כְּעַת מִחֹר בַּשָּׁעַר שְׁמֵרוֹן: יט וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ
אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוֹה עֲשֵׂה אַרְבּוֹת בְּשָׁמַיִם הִיְהִיָּה כַּדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאָה בְּעֵינַיִךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: כ וַיְהִי־לוֹ כֹּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ
הָעָם בַּשָּׁעַר וַיָּמָת: